

37

Διαθήκη

φ. 26^v - 27^r

/ Φ 23

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ ἐν μηνὶ Μαγίου 9/ ἐπειδὴ καὶ οὐδεὶς / τῶν ἀνθρώπων οἶδε τὴν τελείωσιν αὐτοῦ οὐδὲ τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥρα κατὰ τὸν εὖα / γγελικὸν λόγον διὰ τοῦτον καὶ ἡ κερά Καλή ἡ κρητικιά ἡ ἀναθρευτὴν τοῦ μισέρ Τζουάνε / Παξιμάδην φοβιζαμένην τὴν ἀωρία τοῦ πικροτάτου θανάτου μὴν τὴν καταλάβῃ ἀφ' / νίδια καὶ μείνει ἀδιόρθωτην ἐπροσκάλεσεν τὸν ὑπογράφοντα νοτάριο ἵνα διὰ τῆς τοι / οὔτης διαθήκης διορθωθῇσεται σῶον γὰρ ἔχει τὸ νοῦ ἀκε-
ραία τὴ γλώττα καθαρὰ τὰς ἀκο / ἄς καὶ τὰς ἐτέρας τῆς αἰσθήσεις χάριτιν Χριστοῦ περιπατουμένην ἐνθεν κακεῖθεν μήτε / μὲν εἰς κλῆν κατὰκοιτην μήτε νόσον περι-
βαλλομένην ὅλη ὑγιής. Καὶ ἐν πρώτοις ἀφίνει / πατρὶ τοῖς ἐν χριστιανοῖς τὴν ἐν Κυρίῳ ἀγάπῃ καὶ τετελειωμένη συνχώρεσιν. Ἐπειτα ζητεῖ καὶ αὐ / τὴν τὰ ὅμοια παρ' αὐτῶν ἡτοῖν λέγειν πῶς ἂν τῆς τυχῆν θανάτου ἀφῇναι τὸν ἀφέντην / πατὴρ κυρ Νικόλαον Παξιμάδην ὡς πρῶτον καὶ καθολικόν τῆς παιδὶ ὅπου τὰ ἐνεθρεψεν εἰς τὸ σπίτιν τοῦ πατέραν του νὰ ἔχῃν τὴν ἐγνοια νὰ τὴν ἐνταφιάσῃ καὶ νὰ τὴν ἐκηδεύσῃ / κατὰ τὴν ἀξίαν τῆς καὶ νὰ τῆς κάνῃν καὶ τὸ ἀντημεσίον τῆς ἕως τὸ χρόνο κατὰ τὴν τάξιν. / Ὅθεν ἡ αὐτὴν κερά Καλή ἀφῇναι τὸν ἀνωθεν προλεγόμενον πατὴρ κυρ Νικόλαον ὡς ἰδιόν τῆς / παιδὶ καὶ μάλισταν διὰ ψυχικὴν τῆς σωτηρία νὰ κληρονομίσῃ καὶ νὰ ρετζιβέρῃν εἰς τὰς / χεῖρας του ὅ,τι ἐθέλασιν τῆς εὐρεθῇν ἀποσβιώσῃν ἀπὸ τὸν κόσμον ἐτοῦτον τόσο ροῦχαν / τῆς τόσον μασαριάν τῆς τόσον ἄσπρα ὅπου ἐθέλασιν τῆς εὐρεθοῦν ἢ καὶ ὅπου τῆς ἐ / θέλασιν χρεωστεῖν δίνοντάς τὰ ὅσαν νομηνάρειν ἐδῶ κάτωθεν διὰ τὴ ψυχὴν τῆς ποῦ / καὶ ποῦ εἰ δὲ στὰ ἀποδέλοιπα νὰ εἶναι ἐδικὰ του νὰ τὰ κάμῃ ὡς θέλῃ καὶ βούλεται ὡς ἴδιος νοικοκύρης / καὶ ὡς καθολικόν τῆς παιδὶ καὶ ἀπὸ κανένα νὰ μὴν ἡμπορῇ νὰ ἔχῃν καμμιᾶς λογιῆς πείραξιν ἢ / ἐναντιότητα ἀλλὰ νὰ εἶναι ἐδικὰ του ἐπειδὴ καὶ νὰ τοῦ ἀφῇναι τὴν ψυχὴν τῆς ἀπάνω του νὰ ἔχῃν / τὴν ἐννοια νὰ τῆς θυμᾶται καὶ νὰ τὴν μνημονεύῃν ὡς πότε ζεῖν. Καὶ ἐν πρώτοις λέγειν ὅτιν νὰ / δώσῃν τοῦ ἀρχιερέα μας ἓνα ρεάλι. Ἀκόμην καὶ εἰς τὸ μέγα Χρυσόστομον ποῦναι οἱ καλογρά / δες μιὰ πρόθεσιν διὰ τὴ ψυχὴν τῆς νὰ γίνεται ἀνάκτησιν εἰς τὸ αὐτὸν μοναστήριν καὶ νὰ / τὴν ἐγράφουσιν καὶ εἰς τὴν ἀγία Πρόθεσιν. Ἀκόμα καὶ εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον ἄλλη μιὰ / πρόθεσιν περὸν νὰ ξοδιαστῇν νὰ γένῃν ἀνάκτησιν εἰς τὸ αὐτὸν μοναστήριον καὶ νὰ τὴν / ἐγράφουσιν καὶ εἰς τὴν ἀγία Πρόθεσιν. Ἀκόμη ἀφῇναι καὶ τοῦ πατὴρ κυρ Ἀντωνίου τοῦ Πα / ξιμάδῃ ἓνα

σαρνανταλείτουργον. Ἀκόμα λέγειν πὼς ἂν τῆς τύχην ἀσθένεια νὰ πάγην / ἡ κερά
Ἐλιά ὅπου κάθεται μὲ τὸν μισὲρ Τζουάνε τὸν Παξιμάδην ἡγου τῆς ἀνιψιάς του α /
πέντε ρεάλια καὶ ἀπὸ ρουχαλάκια τῆς φορεσιᾶς της ἀπὸ κεῖνον ποὺ τῆς βρεθεῖν.
Ἔτιν / ρωτηθεῖς παρ' ἐμοῦ τοῦ νοτάριου εἰ ἔχην παραγγεῖλει τί ἕτερον καὶ εἶπε
μου οὐχὶν [ἡμιν] / εἰ μὴν ἡ παροῦσαν της διαθήκην θέλει εἶσται στερεὰ βεβαία καὶ
ἀχάλαστην καὶ / ἀμεταποίητην στερεώνοντάς την καὶ μὲ ἀξιόπιστους καὶ παρακα-
λετοὺς μαρτύρους / οἱ ὅποιοι γράφουν ὑπὸ χειρὸς τος καὶ τὰ ἐξῆς.

/ —Κωσταντῖνος ἱερεὺς ὁ Πασαγενίτης μάρτυρας—

/ —παπα Νικολὸς Μοσκόπουλος μάρτυρας—

/ —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

38

Δάνειο. Μισθοὶ ἐργασίας

φ. 27^Γ

+ Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμεῖς ἀπὸ 1680 / ἐν μηνὶ Ματίου 10 / τὴν
σήμερον ὅ πολλα ἐλθόντες ἀφέντης Χουρσίνας Γιουστούανος κέρττειν εἰ σε συνί-
βασιν μὲ τὸν Νικόλα τοῦ ποτὲ Μιχάλη Μπασταρόπουλου καὶ μὲ τῇ γυναῖκαν του
τὴν Εὐ / γενοῦ τοῦ Ἰωάννη Κατζουλάκη καὶ δίνει τος ὁ ἄνωθεν ἀφέντης Χουρσίνας
ρεάλια εἶκο / σιν πέντε ἡμισυν ἦτοιν (νοῦμερο) 25 1/2 / καὶ ἀπομείνειν ὁ αὐτὸς Νι-
κόλας νὰ σταματήσῃν / καὶ νὰ εἶναι ρογάτορας μὲ τὸν ἄνωθεν ἄρχον νὰ τοῦ δουλεύ-
ῃν καὶ νὰ τοῦ κἀνῃν ὅλες / του τίς δουλιές ὅπου ἤθελε τὸν ἐπροστάξῃν εἰς πᾶσαν
του δούλεψιν καὶ διὰ / τῇ ρόγαν τοῦ ἐπομείνασιν νὰ τοῦ μπατάρην εἰς κάθεν ἓνα
χρόνον ρεάλια / ὀχτὼ ἡγου 8 / καὶ εἰς τὰ ἐπίλοιπα ποὺ ἀπομείνου νὰ τρέχου μὲ τὸ
μπενεφίτζιον / τος τὰ δέκα ἔντεκα καὶ πάλι φτάνοντας ὁ ἄλλος χρόνος νὰ τοῦ μπα-
τάρην ἄ / λλα ὀχτὼ ἕως νὰ φινίρῃν ἡ ἄνωθεν σοῦμα μὲ τὸν μπενεφίτζιον πρε / μετά-
ροντας ὁ αὐτὸς Νικόλας νὰ δουλεύῃν ἐμπιστεμένα καὶ ἀγόνγγυστα / σὲ ὅ,τιν δουλειᾷ
ἤθελε τὸν ἐπροστάσῃν ὁ ἀφέντης του ἡγου ὁ ἄνωθεν ἄρ / χος. Καὶ ὁ ἄνωθεν ἄρχος
πάλιν νὰ τοῦ μπατάρην τὰ λεγόμενα ὀχτὼ ρεάλια / καὶ νὰ τοῦ κἀνῃν καὶ τίς φορε-
σιές του κατὰ τὴν τάξιν καὶ ὅ,τι ἄλλο εἶναι ἡ τάξιν τῶ ρο / γατόρων. Ὅθεν πρεμετάρει
ὁ αὐτὸς Νικόλας νὰ δουλέψῃν ἐμπιστεμένα χω / ρὶς κανένα ἱκανος. Εἰ δὲ καὶ ἤθελε
εὐρεθεῖν εἰς καμμιά ἀταξία τῶν χε / ριῶν του νὰ χάνῃ τίς κόπους τους καὶ νὰ πλη-
ρώνῃν καὶ σωστὰ τὸ ἄνωθεν χρέος / ἀπομείνοντας καὶ ὀμπλιγάροντας ἡ γυναῖκαν
του καὶ τὰ καλὰ της εἰς πᾶσαν ἑναν / τίς τοῦ ἀντρός της νὰ ἀπιλογᾶται αὐτὴν καὶ
νὰ εἶναι καθαριὰ χρεοφελέτισαν. Ὅ /θεν εἰς βεβαίωσιν τοῦ παρόντος ταιριασμοῦ